

บทที่ 3

ตัวแกว่งกวัดอย่างง่ายเชิงเส้น

เมื่อนักฟิสิกส์คิดทฤษฎีขึ้นมาใหม่ ตัวแกว่งกวัดอย่างง่ายมักจะเป็นหุ่นทางคณิตศาสตร์ สำหรับการทดลองความคิดของเขา ก่อนที่เขาจะพัฒนาปัญหาให้สลับซับซ้อนขึ้นไปอีก ในเชิงปฏิบัติแล้ว ระบบการเคลื่อนที่ที่สลับซับซ้อนมักจะสามารถศึกษาได้ในเชิงของการแกว่งกวัดอย่างง่าย โดยการดัดแปลงให้ระบบการเคลื่อนที่เหล่านั้นอยู่ในรูปของชุดของการสั้นสะเทือนปกติ นอกจากนี้การแกว่งกวัดอย่างง่าย ยังใช้เป็นตัวอย่างแสดงวิธีการต่าง ๆ ที่จะใช้ในการแก้ปัญหาฟิสิกส์ ซึ่งจะเป็นความสนใจของเราในบทนี้

3.1 ทฤษฎีตัวแกว่งกวัดแผนเดิม (Classical Harmonic Oscillator)

ให้มวลเป็นจุดมีขนาดมวล m_0 ถูกกระทำด้วยแรงยืดหยุ่น

$$F(x) = -kx \quad (3-1)$$

ซึ่งมี k เป็นสัมประสิทธิ์ของความยืดหยุ่น สมการการเคลื่อนที่แผนเดิม สำหรับตัวแกว่งกวัดนี้ (ปัญหาในหนึ่งมิติ) อาจเขียนได้ดังนี้

$$m_0 \ddot{x} = -kx \quad (3-2)$$

ซึ่งสมการ (3-2) แสดงระบบการแกว่งกวัดที่ง่ายที่สุด โดยมีผลเฉลยเป็น

$$x = a \cos \omega t \quad (3-3)$$

$$\text{เมื่อ } \omega = 2\pi\nu = \frac{2\pi}{\tau} = \sqrt{\frac{k}{m_0}} \quad (3-4)$$

เป็นความถี่เชิงมุม โดยมี a เป็นอัมพลิจูดของการแกว่ง แทน (3-3) ใน (3-2) พลังงานศักย์ของตัวแกว่งกวัดอย่างง่ายอาจจะหาได้จาก

$$V(x) = - \int_0^x F(x) dx \quad (3-5)$$

$$= \int_0^x kx dx$$

$$= \frac{kx^2}{2} \Big|_0^x = \frac{kx^2}{2} \quad (3-6)$$

จากผลเฉลยสมการที่ (3-3)

$$\dot{x} = -a\omega \sin \omega t$$

$$\ddot{x} = -a\omega^2 \cos \omega t = -\omega^2 x \quad \text{แสดงว่า}$$

$$\omega^2 = \frac{k}{m_0}$$

ทำให้เราสามารถเขียนสมการ (3-6) ได้เสียใหม่ดังนี้

$$V(x) = \frac{m_0 \omega^2 x^2}{2} = \frac{m_0 \omega^2 a^2}{2} \cos^2 \omega t \quad (3-7)$$

สำหรับพลังงานจลน์นั้น เราอาจจะเขียนได้ว่า

$$T = \frac{m_0 \dot{x}^2}{2} = \frac{m_0 a^2 \omega^2 \sin^2 \omega t}{2} \quad (3-8)$$

จากสมการที่ (3-7) และ (3-8) ทำให้เราสามารถเขียนพลังงานของระบบการแกว่งกวัดอย่างง่ายนี้ได้ว่า

$$E = T + V = \frac{1}{2} m_0 \omega^2 a^2 (\cos^2 \omega t + \sin^2 \omega t)$$

$$= \frac{1}{2} m_0 \omega^2 a^2 \quad (3-9)$$

Lagrangian :

$$L = T - V$$

$$= \frac{m_0 \dot{x}^2}{2} - \frac{m_0 \omega^2 x^2}{2} \quad (3-10)$$

โมเมนตัมทั่วไป : $\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} = m_0 \dot{x} = p$

ตัวแปรบังคับรูป (canonical variables) : p, x มีสองตัว

แฮมิลโทเนียน : $H = p\dot{x} - L = \frac{p^2}{m_0} - \frac{p^2}{2m_0} + \frac{m_0\omega^2 x^2}{2} = \frac{p^2}{2m_0} + \frac{m_0\omega^2 x^2}{2}$ (3-11)

หมายเหตุ การสร้างแฮมิลโทเนียนต้องกำจัดตัวแปรอื่นออกให้หมด ให้เหลือเฉพาะค่าคงที่กับตัวแปรบังคับรูปเท่านั้น

เมื่อคิดเฉพาะค่าแล้วจะเห็นว่า

$$H = \frac{1}{2} m_0 \dot{x}^2 + \frac{m_0 \omega^2 x^2}{2} = T + V = E \quad (3-12)$$

ซึ่งเป็นคุณสมบัติเฉพาะของระบบอนุภาค

3.2 การแก้สมการโรดิงเจอร์ของตัวแกว่งกวัดอย่างง่ายโดยใช้ออร์ทอโกนอล-โพลีโนเมียล

เราอาจจะตีความแฮมิลโทเนียนของสมการ (3.11) ให้อยู่ในรูปของสมการคลื่นในกลศาสตร์ควอนตัมได้ดังนี้

$$\begin{aligned} H\Psi &= \left(\frac{p^2}{2m_0} + \frac{m_0\omega^2 x^2}{2} \right) \Psi = \left(-\frac{\hbar^2}{2m_0} \frac{d^2}{dx^2} + \frac{m_0\omega^2 x^2}{2} \right) \Psi(x) \\ &= E\Psi(x) \end{aligned} \quad (3-13)$$

ให้ $z = \sqrt{\frac{m_0\omega}{\hbar}} x$ สมการ (3-13) จึงอาจเขียนได้ว่า

$$\frac{d^2\Psi}{dz^2} + \left(\frac{2E}{\hbar\omega} - z^2 \right) \Psi = 0 \quad (3-14)$$

ให้ $\Psi = e^{-z^2/2} v(z)$ (3-15)

แทนค่า Ψ ลงในสมการ (3-14) รวบรวมเทอมต่างๆ ได้ว่า

$$e^{-z^2/2}\{v''(z) - 2zv'(z) + (z^2 - 1)v(z)\} + e^{-z^2/2}\left(\frac{2E}{\hbar\omega} - z^2\right)v(z) = 0$$

โดยที่ $v''(z) = \frac{d^2}{dz^2}v(z)$ และ $v'(z) = \frac{d}{dz}v(z)$ ทำให้

$$v''(z) - 2zv'(z) + \left(\frac{2E}{\hbar\omega} - 1\right)v(z) = 0$$

$$v''(z) - 2zv'(z) + 2nv(z) = 0 \quad (3-16)$$

$$n = \left(\frac{E}{\hbar\omega} - \frac{1}{2}\right) \quad (3-17)$$

สมการที่ (3-16) คือ สมการเฮอรั่มิตติฟเฟอร์เนเชี่ยล ซึ่งผลเฉลยเป็นเฮอรั่มิตโพลีโนเมียล ซึ่งมีผลเฉลยดังนี้

$$v(z) = C_n H_n(z) \quad (3-18)$$

ทำให้สามารถเขียนฟังก์ชันคลื่นเป็น

$$\Psi_n(z) = C_n e^{-z^2/2} H_n(z) \quad (3-19)$$

$\Psi_n(z)$ เป็นออร์ทอโนมอลไลซ์ฟังก์ชันไอเกน ทำให้

$$\int_{-\infty}^{\infty} \Psi_{n'}^*(z) \Psi_n(z) dz = C_{n'}^* C_n \int_{-\infty}^{\infty} e^{-z^2} H_{n'}(z) H_n(z) dz$$

$$= C_{n'}^* C_n \delta_{n',n} 2^n n! \sqrt{\pi}$$

$$= \delta_{n',n}$$

$$|C_n|^2 = \frac{1}{2^n n! \sqrt{\pi}} \quad (3-20)$$

$$\therefore C_n = \frac{1}{(2^n n! \sqrt{\pi})^{1/2}} \quad (3-21)$$

---

² พิสิษฐ์ วรสิงห์, *ibid*, หน้า 370.

ดังนั้นออร์ทอโนมอลไลซ์ฟังก์ชันไอเกนก็คือ

$$\Psi_n(x) = \frac{(m_0\omega)^{\frac{1}{4}}}{(2^n n! \sqrt{\pi\hbar})^{\frac{1}{2}}} e^{-\left(\frac{m_0\omega}{\hbar}\right)\frac{x^2}{2}} H_n\left\{\left(\frac{m_0\omega}{\hbar}\right)^{\frac{1}{2}} x\right\} \quad (3-22)$$

โดยมีค่าไอเกนจากสมการ (3-17)

$$E_n = \left(n + \frac{1}{2}\right)\hbar\omega \quad (3-23)$$

3.3 ทฤษฎีตัวแทนในกลศาสตร์ควอนตัมของตัวแกว่งกวัดอย่างง่าย

ในการคำนวณทางกลศาสตร์ควอนตัม ปัญหาต่าง ๆ จำเป็นต้องใช้วิธีการต่าง ๆ กัน ออกไปเพื่อให้ได้คำตอบ ความจำเป็นเหล่านี้เป็นที่มาของตัวแทนต่าง ๆ ในวิชากลศาสตร์ควอนตัม ในตอนนี้เราจะใช้การคำนวณเกี่ยวกับตัวแกว่งกวัด แสดงวิธีคำนวณตามแบบของตัวแทนต่าง ๆ ซึ่งนิยมใช้กัน จากสมการที่ (3-11) เราเขียนแฮมมิลโทเนียนในกลศาสตร์ควอนตัมเป็น

$$H = \frac{p^2}{2m_0} + \frac{m_0\omega^2 x^2}{2}$$

โดยกำหนดให้ p และ x เป็นตัวดำเนินการ ซึ่งเป็นไปตามกฎการสับเปลี่ยนกันดังนี้

$$[p, x] = px - xp = \frac{\hbar}{i} \quad (3-24)$$

ความสัมพันธ์ในสมการ (3-24) นั้นอาจจะพิสูจน์ได้หลายแบบ แต่ละแบบเป็นผลมาจากตัวแทน ซึ่งเราเลือกขึ้นใช้ ซึ่งแต่ละตัวแทนมีตัวแปรอิสระซึ่งแตกต่างกันออกไป

3.3.1 ตัวแทนพิกัด (coordinate representation หรือ x -representation)

ในตัวแทนพิกัดนี้ p เป็นตัวดำเนินการ แต่ x เป็นเพียงค่าตัวเลขค่าหนึ่ง ดังนั้นเราอาจจะเขียนสมการกำกับ p ได้ดังนี้

$$p = \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial x} \quad (3-25)$$

ดังนั้น $\frac{\hbar}{i}$ จะเป็นค่าไอเกนของตัวดำเนินการในสมการ (3-24) ซึ่งตัวดำเนินการนั้นกระทำบนฟังก์ชันคลื่น $\Psi(x)$ ซึ่งเป็นฟังก์ชันของตัวแปร x

$$(px - xp)\Psi(x) = \frac{\hbar}{i}\Psi(x) \quad (3-26)$$

แทนค่าสมการ (3-25) ลงในสมการที่ (3-11) ทำให้แฮมิลโทเนียนกลายเป็นตัวดำเนินการดังนี้

$$H = -\frac{\hbar^2}{2m_0} \frac{d^2}{dx^2} + \frac{m_0\omega^2}{2}x^2 \quad (3-27)$$

ตัวดำเนินการนี้ทำให้ได้สมการชโรดิงเจอร์

$$\begin{aligned} H\Psi(x) &= \left(-\frac{\hbar^2}{2m_0} \frac{d^2}{dx^2} + \frac{m_0\omega^2}{2}x^2\right)\Psi(x) \\ &= E\Psi(x) \end{aligned} \quad (3-28)$$

ซึ่งเหมือนกับสมการ (3-13) จะเห็นว่าในตัวแทนพิกัด ตัวดำเนินการแฮมิลโทเนียนให้ค่าฟังก์ชันไอเกนและค่าไอเกนเช่นเดียวกับการแก้ปัญหสมการชโรดิงเจอร์ โดยใช้ออร์ทอโนนอลโพลีโนเมียลในหัวข้อ 3.2 พึงสังเกตความแตกต่างของวิธีการไว้ให้ดี เพราะตัวแทนพิกัดเป็นตัวแทนหนึ่งในระบบคณิตศาสตร์ที่เรียกว่าสเปซของฮิลเบิร์ต ซึ่งเป็นเวกเตอร์สเปซเชิงเส้นชนิดหนึ่ง ส่วนการแก้ปัญหของสมการชโรดิงเจอร์เป็นเรื่องของการแก้ปัญหสมการดิฟเฟอเรนเชียล จะกล่าวว่าตัวแทนพิกัดที่เรากำลังวิเคราะห์อยู่เป็นการตีความปัญหาสมการดิฟเฟอเรนเชียลของสมการชโรดิงเจอร์ ให้อยู่ในรูปของเวกเตอร์สเปซเชิงเส้นชนิดหนึ่งก็ได้

สมการชโรดิงเจอร์ในตัวแทนพิกัด คือ

$$\left(E - Ax^2 + B\frac{d^2}{dx^2}\right)\Psi(x) = 0 \quad (3-29)$$

$$\left. \begin{aligned} A &= \frac{m_0\omega^2}{2} \\ B &= \frac{\hbar^2}{2m_0} \end{aligned} \right\} \quad (3-30)$$

$$\left. \begin{aligned} \lambda &= \frac{E}{\sqrt{AB}} = \frac{2E}{\hbar\omega} \\ x_0 &= \sqrt{\frac{B}{A}} = \sqrt{\frac{\hbar}{m_0\omega}} \end{aligned} \right\} \quad (3-31)$$

แต่สมการที่ (3-29) คือสมการที่ (3-13) ดังนั้นจาก (3-23)

$$\left. \begin{aligned} E_n &= \left(n + \frac{1}{2}\right)\hbar\omega \\ \lambda_n &= 2n + 1 \end{aligned} \right\} \quad (3-32)$$

ทำให้ λ จาก (3-31) เป็น

ซึ่งเท่ากับสมการที่ (3-17) โดย $n = 0, 1, 2, \dots$ โดยมีฟังก์ชันไอเกน คือ

$$\Psi_n(x) = \frac{1}{(2^n n! \sqrt{\pi} x_0)^{1/2}} e^{-\frac{1}{2}\left(\frac{x}{x_0}\right)^2} H_n\left(\frac{x}{x_0}\right) \quad (3-33)$$

ซึ่งเหมือนสมการ (3-22) $\Psi_n(x)$ เป็นออร์ทอนอร์มอลฟังก์ชัน

เพื่อเป็นการเปรียบเทียบค่าคาดหวังซึ่งคำนวณได้โดยตัวแทนที่ต่างกัน จะได้คำนวณค่าคาดหวังเป็นตัวอย่างดังนี้

ค่าคาดหวังของพิกัดระหว่างฟังก์ชันไอเกน $\Psi_{n'}$ และ Ψ_n คือ

$$x_{n',n} = \int_{-\infty}^{+\infty} \Psi_{n'}^*(x) x \Psi_n(x) dx \quad (3-34)$$

ค่าคาดหวังของโมเมนตัมระหว่างฟังก์ชันไอเกน $\Psi_{n'}$ และ Ψ_n คือ

$$p_{n',n} = \int_{-\infty}^{+\infty} \Psi_{n'}^*(x) \frac{\hbar}{i} \frac{d}{dx} \Psi_n(x) dx \quad (3-35)$$

การแก้สมการที่ (3-34) อาจทำได้โดยอาศัย Generating function ดังนี้³

$$F(x, y) = e^{-y^2 + 2xy} = e^{x^2} e^{-(y-x)^2} = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{H_n(x)}{n!} y^n \quad (3-36)$$

$$\frac{\partial F}{\partial y} = 2(x-y)F$$

แทนค่า F จากสมการ (3-36) ได้ว่า

$$\sum_n n \frac{H_n(x)}{n!} y^{n-1} = \sum_n 2x \frac{H_n(x)}{n!} y^n - \sum_n 2 \frac{H_n(x)}{n!} y^{n+1}$$

เทียบสัมประสิทธิ์ของ y^n

$$\frac{(n+1)H_{n+1}(x)}{(n+1)!} = \frac{2x H_n(x)}{n!} - \frac{2H_{n-1}(x)}{(n-1)!}$$

หรือ $H_{n+1}(x) = 2x H_n(x) - 2nH_{n-1}(x)$

$$xH_n(x) = nH_{n-1}(x) + \frac{1}{2} H_{n+1}(x) \quad (3-37)$$

จากสมการ (3-33)

$$\begin{aligned} x\Psi_n(x) &= \frac{x_0}{(2^n n! \sqrt{\pi x_0})^{\frac{1}{2}}} e^{-\frac{1}{2} \frac{x^2}{x_0}} \left(\frac{x}{x_0} \right) H_n \left(\frac{x}{x_0} \right) \\ &= \frac{x_0}{(2^n n! \sqrt{\pi x_0})^{\frac{1}{2}}} e^{-\frac{1}{2} \frac{x^2}{x_0}} \left\{ n H_{n-1} \left(\frac{x}{x_0} \right) + \frac{1}{2} H_{n+1} \left(\frac{x}{x_0} \right) \right\} \\ &= x_0 \left(\frac{n}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \frac{1}{(2^{n-1} (n-1)! \sqrt{\pi x_0})^{\frac{1}{2}}} e^{-\frac{1}{2} \frac{x^2}{x_0}} H_{n-1} \left(\frac{x}{x_0} \right) \end{aligned}$$

³ พิลัทธ์ สิริสิงห์, op., cit., หน้า 367.

$$\begin{aligned}
& + x_0 \left(\frac{n+1}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \frac{1}{(2^{n+1}(n+1)! \sqrt{\pi} x_0)^{\frac{1}{2}}} e^{-\frac{x^2}{2x_0^2}} H_{n+1} \left(\frac{x}{x_0} \right) \\
\therefore x \Psi_n(x) &= x_0 \left\{ \left(\frac{n}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \Psi_{n-1} + \left(\frac{n+1}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \Psi_{n+1} \right\} \tag{3-38}
\end{aligned}$$

แทนค่าลงในสมการที่ (3-34) แล้วใช้สมการที่ (3-20)

$$\begin{aligned}
x_{n',n} &= \int_{-\infty}^{\infty} \Psi_{n'}^*(x) x_0 \left\{ \left(\frac{n}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \Psi_{n-1} + \left(\frac{n+1}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \Psi_{n+1} \right\} dx \\
&= x_0 \left(\frac{n}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \delta_{n',n-1} + x_0 \left(\frac{n+1}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \delta_{n',n-1} \\
x_{n-1,n} &= x_0 \left(\frac{n}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \\
x_{n+1,n} &= x_0 \left(\frac{n+1}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \tag{3-39}
\end{aligned}$$

การพิสูจน์สมการที่ (3-35) พิจารณาจากสมการ (3-36)

$$\begin{aligned}
\frac{\partial F}{\partial x} &= 2ye^{-y^2+2xy} = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{H'_n(x)}{n!} y^n \\
&= 2yF = 2 \sum_{n=0}^{\infty} \frac{H_n(x)}{n!} y^{n+1}
\end{aligned}$$

เทียบสัมประสิทธิ์ของ y^n

$$H'_n(x) = 2nH_{n-1}(x) \tag{3-40}$$

จากสมการที่ (3-33)

$$\Psi'_n(x) = \frac{e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{x}{x_0} \right)^2}}{(2^n n! \sqrt{\pi} x_0)^{\frac{1}{2}}} \left\{ -\frac{1}{2} \frac{2x}{x_0^2} H_n \left(\frac{x}{x_0} \right) + \frac{H'_n}{x_0} \left(\frac{x}{x_0} \right) \right\}$$

โดยที่ $H_n\left(\frac{x}{x_0}\right)$ หมายถึง การหาอนุพันธ์ของ $H_n\left(\frac{x}{x_0}\right)$ เทียบกับ $\left(\frac{x}{x_0}\right)$

$$\begin{aligned}
 \Psi_n'(x) &= \frac{e^{-\frac{1}{2}\left(\frac{x}{x_0}\right)^2}}{(2^n n! \sqrt{\pi x_0})^{\frac{1}{2}}} \left\{ -\frac{1}{x_0} \left(n H_{n-1}\left(\frac{x}{x_0}\right) + \frac{1}{2} H_{n+1}\left(\frac{x}{x_0}\right) \right) \right. \\
 &\quad \left. + \frac{2n}{x_0} H_{n-1}\left(\frac{x}{x_0}\right) \right\} \\
 &= \frac{e^{-\frac{1}{2}\left(\frac{x}{x_0}\right)^2}}{x_0 (2^n n! \sqrt{\pi x_0})^{\frac{1}{2}}} \left\{ n H_{n-1}\left(\frac{x}{x_0}\right) - \frac{1}{2} H_{n+1}\left(\frac{x}{x_0}\right) \right\} \\
 \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial x} \Psi_n &= -i \frac{\hbar}{x_0} \left\{ \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \frac{H_{n-1}\left(\frac{x}{x_0}\right)}{(2^{n-1} (n-1)! \sqrt{\pi x_0})^{\frac{1}{2}}} \right. \\
 &\quad \left. - \left(\frac{n+1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \frac{H_{n+1}\left(\frac{x}{x_0}\right)}{(2^{n+1} (n+1)! \sqrt{\pi x_0})^{\frac{1}{2}}} \right\} e^{-\frac{1}{2}\left(\frac{x}{x_0}\right)^2} \\
 &= -im_0 \omega x_0 \left\{ \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \Psi_{n-1} - \left(\frac{n+1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \Psi_{n+1} \right\} \tag{3-41}
 \end{aligned}$$

แทนค่าลงในสมการ (3-35)

$$P_{n',n} = \int_{-\infty}^{\infty} \Psi_{n'}^*(x) \left[-im_0 \omega x_0 \left\{ \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \Psi_{n-1} - \left(\frac{n+1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \Psi_{n+1} \right\} \right] dx$$

และจากสมการที่ (3.20)

$$\begin{aligned}
 P_{n',n} &= -im_0 \omega x_0 \left\{ \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \delta_{n',n-1} - \left(\frac{n+1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \delta_{n',n+1} \right\} \\
 P_{n-1,n} &= -im_0 \omega x_0 \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{1}{2}} = -im_0 \omega x_{n-1,n} \\
 P_{n+1,n} &= +im_0 \omega x_0 \left(\frac{n+1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} = im_0 \omega x_{n+1,n}
 \end{aligned} \tag{3-42}$$

3.3.2 ตัวแทนโมเมนตัม (momentum representation หรือ p-representation)

ในตัวแทนโมเมนตัมนี้ x เป็นตัวดำเนินการ p เป็นค่าตัวเลขค่าหนึ่ง โดยที่

$$x = -\frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial p} \quad (3-43)$$

ในตัวแทนนี้ ฟังก์ชันคลื่นเป็นฟังก์ชันของตัวแปร p ซึ่งทำให้

$$(px - xp) Q(p) = \frac{\hbar}{i} Q(p) \quad (3-44)$$

ซึ่งทำให้เราสามารถสร้างทฤษฎีของตัวแกว่งกวัดเชิงเส้นอย่างง่ายในตัวแทนโมเมนตัมได้ดังนี้

$$\left(E - \frac{P^2}{2m_0} + \frac{m_0\omega^2\hbar^2}{2} \frac{d^2}{dp^2} \right) Q(p) = \left(E - A_1 p^2 + B_1 \frac{d^2}{dp^2} \right) Q(p) = 0 \quad (3-45)$$

สมการที่ (3-45) คือสมการที่ (3-29) โดยมีตัวแทน p แทนตัวแทน x จากสมการ (3-30), (3-31) และ (3-32) เราอาจจะกำหนดค่าเทียบเคียงได้ดังนี้

$$A_1 = \frac{1}{2m_0}, \quad B_1 = \frac{m_0\omega^2\hbar^2}{2}, \quad \lambda_1 = \frac{E}{\sqrt{A_1 B_1}} = \frac{2E}{\hbar\omega} \quad (3-46)$$

$$p_0 \quad (\text{แทน } x_0) = \left(\frac{B_1}{A_1} \right)^{\frac{1}{4}} = (\hbar m_0 \omega)^{\frac{1}{2}} = \frac{\hbar}{x_0}$$

ดังนั้นเราจึงอาจเทียบค่าไอเกนได้ดังนี้

จากการสังเกตสมการ (3-32)

$$\lambda_1 = 2n + 1$$

ทำให้เขียน E_n ได้จากสมการ (3-46)

$$E_n = \frac{\lambda_1}{2} \hbar\omega = \left(n + \frac{1}{2} \right) \hbar\omega \quad (3-47)$$

แทนที่จะเทียบค่าอย่างนี้ เราอาจจะหาผลเฉลยของสมการ (3-45) โดยตรงโดยใช้ข้อนุกรมก็ได้ โดยที่ตัวแปรอิสระคือ p ทำให้ได้ผลเฉลยในรูป

$$Q_n(p) = C_n e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{p}{p_0}\right)^2} H_n\left(\frac{p}{p_0}\right) \quad (3-48)$$

การหาค่า C_n นอกจากจะใช้คุณสมบัติความเป็นออร์โธโนมอลโพลีโนเมียลของ H_n ดังเช่นในสมการที่ (3-20) แล้ว ยังต้องคำนึงถึงการแปลงฟูเรียร์ของฟังก์ชันคลื่นในตัวแทนพิกัด และในตัวแทนโมเมนตัม ดังนี้

$$\Psi(x) = \frac{1}{(2\pi\hbar)^{\frac{1}{2}}} \int_{-\infty}^{\infty} Q(p) e^{i\frac{p}{\hbar}x} dp \quad (3-49)$$

$$Q(p) = \frac{1}{(2\pi\hbar)^{\frac{1}{2}}} \int_{-\infty}^{\infty} \Psi(x) e^{-i\frac{p}{\hbar}x} dx \quad (3-50)$$

ดังนั้น

$$Q_n(p) = \frac{1}{(2\pi\hbar)^{\frac{1}{2}}} \frac{1}{(2^n n! \sqrt{\pi x_0})^{\frac{1}{2}}} \int_{-\infty}^{\infty} dx e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{x}{x_0}\right)^2} e^{-i\frac{p}{\hbar}x} H_n\left(\frac{x}{x_0}\right) \quad (3-51)$$

ให้ $y = \frac{x_0}{x}$

$$Q_n(p) = \frac{1}{(2\pi)^{\frac{1}{2}}} \left(\frac{x_0}{2^n n! \sqrt{\pi} \hbar}\right)^{\frac{1}{2}} \int_{-\infty}^{\infty} dy e^{-\frac{y^2}{2}} e^{-i\frac{px_0}{\hbar}y} H_n(y) \quad (3-52)$$

ด้วยการแทนค่า $H_n(y)$ ลงไปพบว่า

$$Q_n(p) = \frac{(-i)^n}{(2^n n! \sqrt{\pi p_0})^{\frac{1}{2}}} H_n\left(\frac{p}{p_0}\right) e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{p}{p_0}\right)^2} \quad (3-53)$$

ฟังก์ชันคลื่นในสมการ (3-53) เป็นผลเฉลยของสมการคลื่น (3-45)

ในตัวแทนนี้ $x_{n',n}$ และ $p_{n',n}$ มีค่าดังนี้

$$x_{n',n} = \int_{-\infty}^{\infty} dp Q_{n'}^*(p) \left(-\frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial p} \right) Q_n(p) \quad (3-54)$$

$$p_{n',n} = \int_{-\infty}^{\infty} dp Q_{n'}^*(p) p Q_n(p) \quad (3-55)$$

เราจะเริ่มจากการหาค่า $p_{n',n}$ ก่อน จากสมการที่ (3-37) ทำให้เราสามารถเขียนความสัมพันธ์เดียวกันในตัวแทนโมเมนตัมได้ดังนี้

$$pH_n(p) = nH_{n-1}(p) + \frac{1}{2}H_{n+1}(p) \quad (3-56)$$

และจากสมการที่ (3-53)

$$\begin{aligned} pQ_n(p) &= \frac{(-i)^n}{(2^n n! \sqrt{\pi p_0})^{\frac{1}{2}}} pH_n\left(\frac{p}{p_0}\right) e^{-\frac{1}{2}\left(\frac{p}{p_0}\right)^2} \\ &= \frac{(-i)^n}{(2^n n! \sqrt{\pi p_0})^{\frac{1}{2}}} e^{-\frac{1}{2}\left(\frac{p}{p_0}\right)^2} \left\{ nH_{n-1}\left(\frac{p}{p_0}\right) + \frac{1}{2}H_{n+1}\left(\frac{p}{p_0}\right) \right\} \\ &= p_0(-i) \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \left\{ \frac{(-i)^{n-1}}{(2^{n-1}(n-1)! \sqrt{\pi p_0})^{\frac{1}{2}}} H_{n-1}\left(\frac{p}{p_0}\right) \right\} \\ &\quad + p_0(i) \left(\frac{n+1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \left\{ \frac{(-i)^{n+1}}{(2^{n+1}(n+1)! \sqrt{\pi p_0})^{\frac{1}{2}}} H_{n+1}\left(\frac{p}{p_0}\right) \right\} \\ &= -ip_0 \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{1}{2}} Q_{n-1}(p) + ip_0 \left(\frac{n+1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} Q_{n+1}(p) \end{aligned}$$

จากสมการที่ (3-55)

$$p_{n',n} = -ip_0 \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \int_{-\infty}^{\infty} Q_{n'}^*(p) Q_{n-1}(p) dp$$

$$\begin{aligned}
& + ip_0 \left(\frac{n+1}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \int_{-\infty}^{\infty} Q_{n'}^*(p) Q_{n+1}(p) dp \\
& = -ip_0 \left(\frac{n}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \delta_{n',n-1} + ip_0 \left(\frac{n+1}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \delta_{n',n+1} \\
& = -im_0\omega \left(\frac{\hbar}{m_0\omega} \right)^{\frac{1}{2}} \left(\frac{n}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \delta_{n',n-1} + im_0\omega \left(\frac{\hbar}{m_0\omega} \right)^{\frac{1}{2}} \left(\frac{n+1}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \delta_{n',n+1} \\
& \left. \begin{aligned} p_{n-1,n} &= -im_0\omega x_0 \left(\frac{n}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \\ p_{n+1,n} &= im_0\omega x_0 \left(\frac{n+1}{2} \right)^{\frac{1}{2}} \end{aligned} \right\} = (3-42)
\end{aligned}$$

โดยทำนองเดียวกัน ผลเฉลยของ $x_{n',n}$ ก็คือสมการ (3-39) ตัวแทนทั้งสองคือตัวแทนพิกัดและตัวแทนโมเมนตัม ให้ผลเฉลยของค่าคาดหวัง x และ p เหมือนกันทุกประการ

3.3.3 ตัวแทนเมทริกซ์ (matrix representation)

ความสัมพันธ์การสับเปลี่ยนกันได้ อาจจะทำให้อยู่ในรูปตัวแทนเมทริกซ์ได้ดังนี้

$$p \cdot x - x \cdot p = \frac{\hbar}{i} \mathbf{I} \quad (3-57)$$

โดยที่ p และ x เป็นเมทริกซ์ มีสมาชิกคือ (3-42) และ (3-39) ตามลำดับ โดยทำนองเดียวกันแฮมิลโทเนียนสมการที่ (3-11) อาจเขียนในรูปของเมทริกซ์ได้ดังนี้

$$\underline{H} = \frac{(p)^2}{2m_0} + \frac{m_0\omega^2}{2} (x)^2 \quad (3-58)$$

เราจะเขียนเมทริกซ์ x เสียก่อน

$$x = \begin{vmatrix} x_{00} & x_{01} & x_{02} & \dots \\ x_{10} & x_{11} & x_{12} & \dots \\ x_{20} & x_{21} & x_{22} & \dots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots \end{vmatrix} \quad (3-59)$$

โดยที่

$$\left. \begin{aligned} x_{n-1,n} &= x_0 \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \\ x_{n+1,n} &= x_0 \left(\frac{n+1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \end{aligned} \right\} \quad (3-39)$$

ทำให้

$$x = x_0 \begin{vmatrix} 0 & \left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} & 0 & 0 \\ \left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} & 0 & \left(\frac{2}{2}\right)^{\frac{1}{2}} & 0 \\ 0 & \left(\frac{2}{2}\right)^{\frac{1}{2}} & 0 & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \vdots \end{vmatrix} \quad (3-60)$$

เมทริกซ์ p ก็อาจจะเขียนได้โดยทำนองเดียวกัน

$$p = \begin{vmatrix} p_{00} & p_{01} & p_{02} & \dots \\ p_{10} & p_{11} & p_{12} & \dots \\ p_{20} & p_{21} & p_{22} & \dots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \end{vmatrix} \quad (3-61)$$

และจากสมการ (3-42)

$$\begin{aligned} p_{n-1,n} &= -im_0\omega x_0 \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \\ p_{n+1,n} &= im_0\omega x_0 \left(\frac{n+1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \end{aligned}$$

$$p = m_0\omega x_0 \begin{vmatrix} 0 & & -i\left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} & \dots \\ i\left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} & 0 & & \\ \vdots & & & \vdots \end{vmatrix} \quad (3-62)$$

พึงสังเกตว่า $(\underline{x})^\dagger = (\underline{x})$ และ $(\underline{p})^\dagger = (\underline{p})$

ให้ $(\underline{p} \cdot \underline{x})_{n',n}$ เป็นสมาชิกที่ (n', n) ของผลคูณของเมทริกซ์ $\underline{p} \cdot \underline{x}$ จะเห็นว่า

$$(\underline{p} \cdot \underline{x})_{n',n} = \sum_{k=0}^{\infty} p_{n',k} x_{kn} \quad (3-63)$$

$$\begin{aligned} (\underline{p} \cdot \underline{x})_{n',n} - (\underline{x} \cdot \underline{p})_{n',n} &= \sum_{k=0}^{\infty} (p_{n',k} x_{kn} - x_{n',k} p_{kn}) \\ &= \frac{\hbar}{i} \delta_{nn'} \end{aligned} \quad (3-64)$$

สมการ (3-64) เป็นสมาชิกเมทริกซ์ของสมการ (3-57)

เราอาจจะคำนวณสมาชิกเมทริกซ์ของ (3-58) ได้ดังนี้

$$H_{n',n} = \sum_k \left(\frac{1}{2m_0} p_{n',k} p_{kn} + \frac{m_0 \omega^2}{2} x_{n',k} x_{k,n} \right) \quad (3-65)$$

แทนสมการ (3-65) ด้วย (3-60) และ (3-62)

$$H_{n',n} = \hbar \omega \left(n + \frac{1}{2} \right) \delta_{n',n} \quad (3-66)$$

ทำให้เขียนเมทริกซ์แฮมิลโทเนียนได้เป็น

$$\underline{H} = \hbar \omega \begin{vmatrix} \frac{1}{2} & 0 & 0 & \dots \\ 0 & \frac{3}{2} & 0 & \\ 0 & 0 & \frac{5}{2} & \\ \vdots & & & \ddots \end{vmatrix} \quad (3-67)$$

3.3.4 ทฤษฎีควอนตัมในรูปที่ไม่มีตัวแทน

ทฤษฎีควอนตัมในรูปไม่มีตัวแทนนี้ คือ สเปนซ์ของฮิลเบิร์ต ซึ่งเราจะเขียนฟังก์ชันคลื่นได้ดังนี้

ฟังก์ชันคลื่นในตัวแทนพิกัด $\Psi_n(x) = \langle x|n \rangle \quad (\Psi_n^*(x) = \langle n|x \rangle) \quad (3-68)$

ฟังก์ชันคลื่นในตัวแทนโมเมนตัม $Q_n(p) = \langle p|n \rangle \quad (3-69)$

ฟังก์ชันคลื่น $\langle x|n \rangle$ อาจจะได้ความหมายว่า เป็นสมาชิกของเวกเตอร์ $|n \rangle$ บนเวกเตอร์มูลฐาน $|x \rangle$ นั่นคือ

$$|n \rangle = \int |x \rangle \langle x|n \rangle dx = \int |x \rangle \Psi_n(x) dx \quad (3-70)$$

ชุดของเวกเตอร์มูลฐาน $|x \rangle$ นี้เป็นไอเกนเวกเตอร์ของตัวดำเนินการพิกัด $\bar{X}$ นั่นคือ

$$\bar{X}|x \rangle = x'|x \rangle \quad (3-71)$$

นอกจากนี้ฟังก์ชันคลื่น $\langle x|n \rangle$ อาจจะได้ว่าเป็นสมาชิกของเมทริกซ์ซึ่งแถวนอนเป็นตัวเลขที่ต่อเนื่อง x แถวตั้งเป็นตัวเลขที่นับได้ n

ความหนาแน่นของความน่าจะเป็นในตัวแทนพิกัดอาจเขียนได้ดังนี้

$$|\Psi_n(x)|^2 = \langle n|x \rangle \langle x|n \rangle$$

ทำให้สามารถเขียนความน่าจะเป็นทั้งหมดได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \int_{-\infty}^{\infty} |\Psi_n(x)|^2 dx &= \int_{-\infty}^{\infty} \Psi_n^*(x) \Psi_n(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} \langle n|x \rangle \langle x|n \rangle dx \\ &= \langle n|n \rangle = 1 \end{aligned} \quad (3-72)$$

พึงสังเกตว่าความน่าจะเป็นทั้งหมดนี้ไม่มีตัวแทน เพราะ

$$\int_{-\infty}^{\infty} |Q_n(p)|^2 dp = \langle n|n \rangle = 1 \quad (3-73)$$

ถ้า $|n \rangle$ เป็นออร์thonormal ฟังก์ชันที่สมบูรณ์

$$|\Psi \rangle = \sum_n |n \rangle \langle n|\Psi \rangle \quad (3-74)$$

โดยที่ $\sum_n |n \rangle \langle n| = \underline{I} \quad (3-75)$

ถ้าเราเลือกฟังก์ชันคลื่นในตัวแทนพิกัดมากระจาย จะได้ผลลัพธ์เป็น

$$\langle x|\Psi\rangle = \sum_n \langle x|n\rangle\langle n|\Psi\rangle \quad (3-76)$$

ในการคำนวณสมาชิกของเมทริกซ์เราต้องใช้ตัวแทนใดตัวแทนหนึ่ง เช่น ถ้า A เป็นตัวดำเนินการตัวหนึ่ง $|n\rangle$ เป็นเวกเตอร์ ในตัวแทนพิกัดจะได้ว่า

$$\begin{aligned} \langle n'|A|n\rangle &= \int \langle n'|x'\rangle\langle x'|A|x\rangle\langle x|n\rangle dx dx' \\ &= \int \langle n'|x'\rangle A(x')\delta(x'-x)\langle x|n\rangle dx dx' \\ &= \int \langle n'|x\rangle A(x)\langle x|n\rangle dx \\ &= \int \Psi_{n'}^*(x) A(x)\Psi_n(x) dx \\ &= A_{n',n} \end{aligned} \quad (3-77)$$

แต่ในบางกรณี เช่น ในกรณีของตัวแกว่งกวัดเชิงเส้น ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวแทนใด ๆ ในการคำนวณ เป็นเพียงแต่รู้คุณสมบัติทั่วไปของตัวดำเนินการและเวกเตอร์ ก็พอเพียงที่จะทำการคำนวณ ซึ่งจะได้แสดงดังต่อไปนี้

ตัวดำเนินการแฮมมิลโทเนียนของตัวแกว่งกวัดเชิงเส้น คือ

$$H = \frac{p^2}{2m_0} + \frac{m_0\omega^2 x^2}{2} \quad (3-78)$$

กำหนดให้

$$\left. \begin{aligned} a &= \left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \left(\frac{x}{x_0} + i\frac{x_0}{h} p\right) \\ a^* &= \left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \left(\frac{x}{x_0} - i\frac{x_0}{h} p\right) \end{aligned} \right\} \quad (3-79)$$

โดยที่

$$x_0 = \left(\frac{h}{m_0\omega}\right)^{\frac{1}{2}}$$

แต่เนื่องจาก x และ p เป็นตัวดำเนินการเฮอร์มีเชียน ทำให้ a* เป็นเฮอร์มีเชียนสังยุคของ a แก่สมการ (3-79) หาค่า x และค่า p

$$x = \frac{x_0}{(2)^{\frac{1}{2}}}(a+a^*) \quad (3-80)$$

$$p = \frac{\hbar}{(2)^{\frac{1}{2}}ix_0} (a - a^\dagger) \quad (3-81)$$

$$px = \frac{\hbar}{2i} \{a^2 - (a^\dagger)^2 - a^\dagger a + aa^\dagger\} \quad (3-81)$$

$$xp = \frac{\hbar}{2i} \{a^2 - (a^\dagger)^2 + a^\dagger a - aa^\dagger\} \quad (3-83)$$

$$px - xp = \frac{\hbar}{2i} (2aa^\dagger - 2a^\dagger a) = -i\hbar$$

$$\begin{aligned} aa^\dagger - a^\dagger a &= 1 \\ &= [a, a^\dagger] \end{aligned} \quad (3-84)$$

สมการ (3-84) สามารถทำให้เราเขียนแฮมิลโทเนียนในรูปของตัวดำเนินการไม่มีตัวแทนได้
ดังนี้

$$\begin{aligned} H &= \frac{p^2}{2m_0} + \frac{m_0\omega^2 x^2}{2} \\ &= \frac{\hbar\omega}{4} \{-a^2 - (a^\dagger)^2 + a^\dagger a + aa^\dagger\} + \frac{\hbar\omega}{4} \{a^2 + (a^\dagger)^2 + aa^\dagger + a^\dagger a\} \\ H &= \frac{\hbar\omega}{2} (aa^\dagger + a^\dagger a) = \hbar\omega \left(a^\dagger a + \frac{1}{2} \right) \end{aligned} \quad (3-85)$$

$$\begin{aligned} Ha^\dagger &= \hbar\omega \left(a^\dagger a + \frac{1}{2} \right) a^\dagger = a^\dagger \hbar\omega \left(aa^\dagger + \frac{1}{2} \right) \\ &= a^\dagger \hbar\omega \left(a^\dagger a + 1 + \frac{1}{2} \right) = a^\dagger (H + \hbar\omega) \end{aligned} \quad (3-86)$$

$$\begin{aligned} H(a^\dagger)^n &= a^\dagger (H + \hbar\omega) (a^\dagger)^{n-1} = (a^\dagger)^n (H + n\hbar\omega) \\ n &= 0, 1, 2, \dots \end{aligned} \quad (3-87)$$

ให้ $|0\rangle$ เป็นสถานะต่ำที่สุดของระบบควอนตัมนี้ a จะเป็นตัวดำเนินการลดระดับ และ $a^\dagger$ จะเป็นตัวดำเนินการเพิ่มระดับของสถานะในระบบควอนตัมนี้ ทำให้

$$a|0\rangle = 0 \quad (3-88)$$

ใช้ตัวดำเนินการ H กระทำบนสถานะ $|0\rangle$ ได้

$$H|0\rangle = \frac{\hbar\omega}{2}|0\rangle \quad (3-89)$$

นั่นคือ $|0\rangle$ เป็นไอเกนเวกเตอร์ของ H เนื่องด้วยค่าไอเกน $\frac{\hbar\omega}{2}$

สถานะที่ n ของระบบควอนตัมนี้คือ $(a^\dagger)^n|0\rangle$ จะเห็นว่า

$$H(a^\dagger)^n|0\rangle = \hbar\omega\left(n + \frac{1}{2}\right)(a^\dagger)^n|0\rangle \quad (3-90)$$

ค่าไอเกนของตัวดำเนินการ $a^\dagger a$ คือ เลขจำนวนเต็มบวก $n \geq 0$ ยิ่งไปกว่านั้นยังอาจพิสูจน์ได้ว่า ค่าไอเกนของตัวดำเนินการ $a^\dagger a$ ไม่สามารถจะมีค่าเป็นลบได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \lambda &= \langle \lambda | a^\dagger a | \lambda \rangle = \int \langle \lambda | a^\dagger | x \rangle \langle x | a | \lambda \rangle dx \\ &= \int |\langle x | a | \lambda \rangle|^2 dx \geq 0 \end{aligned} \quad (3-91)$$

ถ้าฟังก์ชันไอเกนออร์ทอโนมอลของตัวดำเนินการ H คือ $|n\rangle$ ฟังก์ชันไอเกนนี้จะแตกต่างจาก $(a^\dagger)^n|0\rangle$ ก็เฉพาะค่าคงที่ สมมติให้

$$\begin{aligned} |n\rangle &= C(a^\dagger)^n|0\rangle \\ \langle n | n \rangle &= C^* C \langle 0 | \underbrace{a a \dots a}_{n} a^\dagger a^\dagger \dots a^\dagger | 0 \rangle = 1 \end{aligned} \quad (3-92)$$

เนื่องจาก $a|0\rangle = 0$ สับตำแหน่ง a ไปทางขวาของ $a^\dagger$ ตามลำดับ ทำให้

$$\begin{aligned} \langle n | n \rangle &= C^* C n! \langle 0 | 0 \rangle = C^* C n! \\ C &= \frac{1}{\sqrt{n!}} \end{aligned}$$

ทำให้เวกเตอร์ฟังก์ชันออร์ทอโนมอลเป็น

$$|n\rangle = \frac{(a^\dagger)^n}{\sqrt{n!}} |0\rangle \quad (3-93)$$

ทำให้เราสามารถหาสมาชิกเมทริกซ์ที่ไม่เป็นศูนย์ได้ดังนี้

$$\langle n-1|a|n\rangle = \langle n|a^\dagger|n-1\rangle = \sqrt{n} \quad (3-94)$$

จากสมการ (3-80) เราอาจหาสมาชิกเมทริกซ์ของตัวดำเนินการ x ได้ดังนี้

$$\langle n-1|x|n\rangle = x_0\left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{1}{2}}, \quad \langle n+1|x|n\rangle = x_0\left(\frac{n+1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \quad (3-95)$$

โดยทำนองเดียวกัน จากสมการ (3-81) เราอาจจะหาสมาชิกเมทริกซ์ตัวดำเนินการ p ได้ดังนี้

$$\left. \begin{aligned} \langle n-1|p|n\rangle &= -im_0\omega\langle n-1|x|n\rangle \\ \langle n+1|p|n\rangle &= im_0\omega\langle n+1|x|n\rangle \end{aligned} \right\} \quad (3-96)$$

สมการที่ (3-95) และ (3-96) คือสมการที่ (3-39) และ (3-42) ความแตกต่างของสมการทั้งสองชุดอยู่ที่ว่า สมการที่ (3-95) และ (3-96) อยู่ในรูปที่ไม่มีตัวแทน แต่ (3-39) และ (3-42) อยู่ในรูปของตัวแทนพิกัด

การหาฟังก์ชันคลื่นในรูปของตัวแทนพิกัดอาจจะหาได้ดังนี้ ให้

$$a = \frac{1}{(2)^{\frac{1}{2}}}\left(y + \frac{d}{dy}\right), \quad y = \frac{x}{x_0}$$

ทำให้สามารถหาฟังก์ชันคลื่นได้ดังนี้

$$\Psi_0(x) = \langle x|0\rangle$$

$$\text{ทำให้} \quad \left(\frac{d}{dy} + y\right)\Psi_0(y) = 0 \quad (3-97)$$

สมการที่ (3-97) มีผลเฉลย คือ

$$\Psi_0(y) = C_0 e^{-\frac{y^2}{2}}$$

$$\begin{aligned} \int_{-\infty}^{\infty} |\Psi_0|^2 dx &= x_0 C_0^2 \int_{-\infty}^{\infty} \left(e^{-\frac{y^2}{2}}\right)^2 dy \\ &= x_0 C_0^2 (\pi)^{\frac{1}{2}} = 1 \end{aligned}$$

$$C_0 = \frac{1}{(x_0(\pi)^{\frac{1}{2}})^{\frac{1}{2}}}$$

ทำให้
$$\Psi_0 = \frac{1}{(x_0(\pi)^2)^{\frac{1}{2}}} e^{-\frac{x^2}{2x_0}}$$

จะเห็นว่า
$$\Psi_1 = a^* \Psi_0 = \frac{1}{\sqrt{2}} \left(y - \frac{d}{dy} \right) \frac{1}{(x_0(\pi)^2)^{\frac{1}{2}}} e^{-\frac{y^2}{2}} = \frac{2}{(2x_0(\pi)^2)^{\frac{1}{2}}} \frac{x}{x_0} e^{-\frac{x^2}{2x_0}}$$

Ψ_n ใด ๆ ก็อาจจะหาได้โดยวิธีเดียวกันนี้

ยังมีตัวแทนอีกชนิดหนึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการขึ้นกับเวลาของฟังก์ชันคลื่น ทำให้สมมาตริกเมทริกซ์ของตัวดำเนินการแปรเปลี่ยนไป ตัวแทนเหล่านี้มีสามชนิดคือ ตัวแทนแบบชโรดิงเจอร์ ตัวแทนแบบไฮเซนเบิร์ก และตัวแทนแบบอันตรกิริยา ซึ่งได้แจกแจงไว้ละเอียดดีแล้วในตำรา จึงจะเว้นไม่กล่าวไว้ในที่นี้